

Nästa fas på denna väg: frågor och svar

Välkomna, mina käraste vänner. Gud välsigne var och en av er. Välsignad är denna stund.

När vi ser tillbaka på den senaste arbets säsongen, kan vi konstatera att den verkligen var en mycket givande period för alla mina vänner. Ni har utvecklats. Ni har i vissa fall vuxit mer än vad ni för närvarande är medvetna om. Om ni försöker utvärdera var ni stod för ett år sedan och var ni står nu, om ni betraktar er utveckling inte så mycket vad gäller fullkomlighet, utan snarare vad gäller medvetenhet om era problem och konflikter, kommer ni verkligen att se att detta har varit en mycket avgörande period för de flesta av er.

Under nästa arbets säsong hoppas vi att ni kommer att uppnå ytterligare insikt, växande och självförståelse. För att uppnå detta utan onödig fördröjning, betrakta inte denna period utan aktivitet i gruppen och i det privata arbetet som en avstannad period. Det behöver den inte vara, men det beror på er. Ni kan alla koppla av och njuta av tillvaron så mycket som möjligt och ändå fortsätta att utforska och observera er själva. Gör denna period, på sitt sätt, till en tid för ytterligare växande, även om detta kan uppnås på ett annat sätt. Låt den vara en tid för förberedelse och en utökad övning i att bli medvetna om vad era känslomässiga reaktioner uttrycker.

När den nya arbets säsongen börjar ska vi gå in i en ny fas, precis som vi gjorde förra året. I denna kommande fas blir det huvudsakliga målet inte så mycket en ytterligare teoretisk förståelse som en stor fördjupning av er känslomässiga medvetenhet. Detta har till viss del redan uppnåtts, särskilt under de senaste två åren, men mer är nödvändigt. Under nästa säsong ska jag ge er specifik hjälp i den strävan. Ni bör alla veta att detta nu är målet.

Vissa av er har undrat varför mina föredrag i början hade en mer andlig karaktär, medan tonvikten på senare tid har varit mer psykologisk. Även om ni alla idag vid det här laget inser att en sann andlig utveckling inte kan ske utan att förvrängda känslor klaras upp, är er kunskap fortfarande till stor del teoretisk och bidrar ännu inte till en sann förståelse. Först när ni blir alltmer medvetna om era känslors sanna betydelse, kommer ni att förstå att andlig utveckling handlar mycket mer om era omedvetna känslor än om era handlingar och tankar. Den allmänna kunskapen som ni kan förvärva om dem, kommer inte riktigt att hjälpa er andliga utveckling. Men varje till synes obetydlig insikt i era egna reaktioner och känslor kommer att utgöra ett stort steg mot det andliga

växandet. Det är därför som tonvikten har legat, och fortfarande ligger, på det omedvetna. Och tillvägagångssättet som utforskar det omedvetna är ett psykologiskt tillvägagångssätt.

Det kommer dock en tid när cirkeln sluts och vi återvänder till ett mer andligt fokus, men med en fördjupad och bredare förståelse. Vi ska komma tillbaka till den punkten med en annan inställning. Andlig kunskap, även att agera andligt, är en sak. Men att leva, känna och i sitt inre uppleva andligt är en helt annan sak och kan upplevas först efter att känslans inre värld har utforskats och förstått. Den inre världen är den enda verklighet som räknas. Den styr ert materiella liv lika mycket som ert andliga liv, vilket ni kommer att upptäcka mer och mer på denna väg. Ni kan redan tydligt se, som en följd av detta arbete, att era inre problem är ansvariga för era yttre problem.

Mina vänner, tro alltså inte för ett ögonblick att ni rör er bort från det andliga genom vårt fokus på det psykologiska arbetet. Det ena måste inbegripa det andra och ni kommer att inse detta mer och mer i den kommande fasen av vårt arbete.

Om vi avsiktligt avstod från att utvärdera era inre tillstånd sett ur de andliga lagarnas perspektiv, hade vi goda skäl att göra det. Att strängt döma sig själv är, som ni vet, vanligtvis destruktivt och hindrar ert arbete. Detta får inte uppmuntras vid en tidpunkt då man ännu inte kan komma ifrån de barnsliga distinktionerna mellan det så kallade bra och dåliga. Det skulle bara stärka er skuld känsla. Det skulle också stärka den idealiserade självbildens överdrivna krav och normer. Det skulle hindra er från att acceptera er själva som ni är och denna acceptans utgör den enda grunden för att växa och förändras. Detta faktum kräver det neutrala tillvägagångssättet som vi har använt.

Men i sin slutliga analys kommer ni att inse att ni måste tillämpa andliga värden, som ni hittills har tillämpat mer på handlingar och tankar än på känslor, på ert inre liv. För att rikta uppmärksamheten mot känslorna utan att dras in i faran av att döma sig själv, behöver ett mer påtagligt växande ske. En sann utveckling indikeras av att det inre livet motsvarar det som ni alla vet är rätt, gott, sant och kärleksfullt. Men eftersom känslor inte kan kontrolleras med en viljeinsträngning, kan man inte bara på ett enkelt sätt påverka och kontrollera dem så som man gör med handlingar och tankar. Bara om och när ni helt förstår era omedvetna reaktioner och därför kontrollerar dem, kan ni tryggt närma er era känslor ur en andlig synvinkel.

Distinktionen mellan det andliga och det psykologiska är godtycklig och existerar i själva verket inte. Men eftersom ni tänker i dessa banor, är det nödvändigt att förklara skillnaden.

När ni blir medvetna om hur ni använder andliga värden för att klandra er själva för att ni kommer till korta med att uppnå en falsk fullkomlighet, när ni förstår era motivationers falskhet, när ni ser högmodet och förespeglingarna, i motsats till er tro på er godhet, när ni är medvetna om de verkliga syftena som ni vill uppnå med er önskan om andlig fullkomlighet, då och först då kan vi återvända till en andlig utvärdering och betrakta era inre problem utan skada eller hinder.

Och nu, mina vänner, är jag redo för frågorna som ni har förberett åt mig.

FRÅGA: I ett tidigare föredrag berörde du kortfattat ämnet myter, som du definierade som universell sanning i bildform. De flesta människor, och även de flesta mytologer, även Frazer, betraktar alla myter som berättelser om händelser som aldrig ägt rum. Det finns dock några nutida forskare, såsom Bellamy och Hörbiger, som menar att det finns en ny vetenskaplig bekräftelse på de kosmogoniska myterna i Första Moseboken. Det finns många myter i Första Moseboken, men det finns en särskild myt som jag skulle vilja uttolka. Det är den om Babels torn, särskilt nu när vi lever i en tid där det råder en förvirring vad gäller tungomål.

Jag citerar nu från Första Moseboken 11:1–9:

1: [Ursprungligen] Hela jorden hade samma språk ... 2: När människorna flyttade österut, fann de en dal ... där de bosatte sig. 4: De sade: "Låt oss bygga en stad, med ett torn som når ända upp i himlen. Vårt namn blir känt, och vi slipper vara skingrade över hela jorden. 5: Då steg Herren ner för att se på staden och tornet som människorna byggde. 6: Herren sade: "... Detta är bara början. Nu är ingenting omöjligt för dem, vad de än föresätter sig. 7: Låt oss ... skapa förvirring i deras språk, så att den ene inte förstår vad den andre säger ... 8: Och Herren skingrade dem från denna plats ut över hela jorden, och de slutade att bygga på staden. 9: ... där skapade Herren språkförbistringen på jorden, och därifrån skingrade han människorna ut över hela jorden.

SVAR: För att fullt ut förklara enbart den passage som du just har läst, skulle många böcker kunna skrivas vad gäller filosofi, psykologi och religion. Det är så mycket som inryms i den. Jag ska dock kortfattat belysa den något utifrån det perspektiv som är mest intressant för er nu. Beakta dock att jag nu bara kommer att diskutera en aspekt. Det finns många fler som jag inte kan gå in på just nu.

Vid en tidpunkt var människan, som ni vet, en hel varelse, fullständigt integrerad, i harmoni, utan konflikter, utan motstridigheter. Detta är innebörden av "ett språk". Andens uttryck var fokuserat i en punkt och inte splittrat som idag är fallet med mänskligheten, där det finns så många motstridiga mål och inställningar. Ni som befinner er på denna väg vet ju trots allt vid det här laget hur många motstridiga inställningar som finns inom er. På grund av dessa motstridigheter,

som kan symboliseras som ”olika språk”, förstår ni inte er själva. Kaos kommer in i era liv. De yttre förvirringarna och problemen, betingade av de inre sådana, är gåtfulla för er eftersom ni bortser från orsaken till dem. På samma sätt bortser ni från motstridiga mål, inställningar och begär inom er själva. Ni kan inte längre koppla samman orsak och verkan och ni kommer därför inte att klara upp detta ”Babel” förrän ni utforskar innebörden av era tidigare omedvetna känslor.

Eftersom detta Babels torn finns i er egen själ, måste det också finnas i den yttre världen. Världens betingelser utgör summan av hela mänsklighetens inre betingelser. Bristande förståelse, förvirring, omedvetenhet om orsak och verkan, motstridiga mål och felaktiga slutsatser utgör mänsklighetens inre och yttre värld. Detta är Babels torn.

Om du inte kan förstå dig själv, hur kan du då förstå andra? Ju fler förvrängningar och förvirringar som finns inom dig, desto mindre kommer du att kunna kommunicera med andra. Du kan inte förstå dem, nå dem eller få dem att förstå dig. Även detta är Babels torn. Det symboliserar er inre värld och dess resultat i den yttre världen: svårigheten att kommunicera.

Öst, varifrån ni kom, symboliserar en evighetspunkt, om jag får uttrycka mig på ett så väldigt paradoxalt sätt. Väst utgör målet. Öst utgjorde fullkomligheten som ni en gång ägde. Väst utgör fullkomligheten som ni kommer att ha återvunnit. I verkligheten är de dock ett; endast i era ögon framstår de som två olika riktningar. Utvecklingen är alltid en rörelse där cirkeln sluts. Detta gäller för den kosmiska utvecklingens väldiga, övergripande bild, som börjar med en utåtgående rörelse och slutar med ett återvändande till fullkomligheten. Detta gäller också för arbetet på denna väg. Det finns många cirklar som sluts. I kväll nämnde jag inledningen med det andliga fokuset, sedan rörde oss bort från det, bara för att återvända till det senare, men med ny förståelse som har erhållits medan vi lämnade det andliga perspektivet. Man återvänder till samma punkt, inte till en annan. Men det är inte helt samma punkt eftersom man har blivit rikare och klokare. Det är samma sak med fullkomligheten som ni en gång ägde och den som ni kommer att återfå efter att ni har utforskat djupen, där ni under tiden hade lämnat fullkomligheten.

Människan befinner sig vid den punkt på kurvan där symbolerna för era inre problem existerar i olika grupper, nationer, religioner, språk. Alla dessa är symboliska för den inre världen. Verklighetens värld, världen som styr era liv, är den inre världen. Den är alltid orsaken. Materiens värld är alltid verkan. Oavsett huruvida man undersöker nationer, språk och religioner eller atmosfäriska förhållanden, gör det ingen skillnad. De uttrycker alla själens harmoni eller disharmoni. Om ni tittar på era jordiska liv ur varje tänkbar synvinkel, kommer ni att se och lära er och förnimma att det verkligen är motsatsen till vad ni alltid hade trott. Trots att det motsatta uppenbarar sig emellanåt, är ni djupt övertygade om att den yttre världen är orsaken och den inre

världen är verkan. Nej! Det är precis motsatsen, och när ni kommer vidare i ert eget växande och ert egen utveckling, kommer ni att uppleva orsak och verkan i sanning.

Det som ni ser i ett landskap, exempelvis, är ett uttryck för alla själar: skönheten å ena sidan eller föroreningar, smuts, karghet å andra sidan. Naturen och atmosfäriska förhållanden uttrycker betecknande nog en renare bild av hela summan av mänsklighetens själliv än världsförhållandena och relationerna mellan nationerna. Detta är inte svårt att räkna ut. Det största problemet är hur man ska komma överens med andra trots så mycket omogen egocentricitet. Ensamma är ni nu generellt sett tillräckligt framskridna för att mer eller mindre komma överens med er själva. Naturen och atmosfären representerar den delen av själen där ni tänker, mediterar, kontemplerar och höjer era tankar till högre ting. Detta är mycket lättare än att verkligen komma överens med andra, än att sätta sitt ego ur bilden.

Naturen symboliserar vissa aspekter av människans själ; konst och förkonstling symboliserar andra. Ni kommer att lära er att uppleva allting i den materiella tillvaron som en symbol för själskrafterna eller inre inställningar.

Ni vet alla att den sanna barriären bland människor inte utgörs av språkskillnaderna. Ni kan se att skillnaderna i språken på jorden i själva verket är en symbol för något mer djupgående. Allteftersom de inre barriärerna för ert verkliga jag avlägsnas, kommer de yttre barriärerna gradvis att försvinna.

Mycket av detta kan redan observeras. Även om det finns så mycket övrigt att önska, har mänskligheten som helhet kommit långt. De tekniska medlen i sig – ofta uppfunna i syftet att förstöra – som symboliserar era inre falska försvar som är så destruktiva för individen, har inte desto mindre bidragit till att avlägsna barriärerna mellan människor.

Vad ni kan bidra med för att skapa bättre världsförhållanden i alla avseenden, är att avlägsna era egna inre barriärer, ditt eget Babels torn; montera ner dina egna försvarsmekanismer som är så skadliga för dig själv och andra.

I passagen som min vän just läste, står det också att dessa människor försökte bygga tornet så högt att det skulle nå himlen. De lyckades inte och kunde inte lyckas, naturligtvis. Symboliserar inte försöket att nå himlen på ett tydligt sätt den idealiserade självbilden? Medan ni kämpar inom er och är i krig med er själva, önskar ni inte desto mindre uppnå höjder av fullkomlighet och överlägsenhet som är helt oförenliga med ert nuvarande inre tillstånd. Människorna i berättelsen försökte sig på detta förehavande utifrån högmod. De ville uppnå höjderna med fel metod och utifrån fel motiv. Samma sak gäller för den idealiserade självbilden, som inte kan lyckas och

ofrånkomligen måste falla sönder. När du inser att du inte kan leva upp till dessa mål och krav, kollapsar ditt högmod. Du krossas och känner dig besegrad. Att uppnå fullkomlighet – himlen – i hast och med genvägar genom materiella medel, är ett förhävande som måste misslyckas, eftersom det är orealistiskt. Det är lika illusoriskt som att bygga ett torn som når himlen. Det låter sig inte göra. Att uppnå utveckling och växande kräver mycket mindre anspråksfulla och uppseendeväckande medel än att bygga den idealiserade självbilden eller Babels torn.

Det är din idealiserade självbild, ditt Babels torn, som delar dig i ditt inre och alierar dig från dig själv. Alienationen symboliserar det främmande språket som du inte förstår. Du kan inte förstå dig själv eftersom du är alierad från ditt verkliga jag. Medvetet har du en viss önskan. Du agerar utifrån den, men utan att inse hur en underström flödar i helt motsatt riktning och ger upphov till precis motsatsen till ditt medvetna mål. Detta symboliseras återigen i berättelsen om Babels torn. Här har ni bara några enstaka av denna viktiga myts symboler.

FRÅGA: Varför är det så att man ofta är mer rastlös när trevliga saker sker? I en depression kan man vara lugn. Vid lyckliga händelser blir man överstimulerad och på ett sätt disharmonisk.

SVAR: Det uppenbara svaret skulle vara självbestraffning, skuld känslor, rädsla för framgång. Men ett sådant svar kommer inte att ge dig någon ytterligare förståelse. Även om vissa av dessa faktorer kan bidra till komplexet, klargör de i sig inte något för dig. Du kommer att förstå deras ursprung och deras felaktiga syfte bara om du blir medveten om den mer grundläggande orsaken. Jag är säker på att var och en av er upplever sådana känslor; om ni ärligt frågar er själva, kommer ni till sist att upptäcka att om en lycklig händelse får er att känna er rastlösa, överstimulerade och på ett sätt disharmoniska, beror det på att målet som ni uppnår, oavsett om det sker på ett litet eller stort sätt, representerar ett falskt värde. Detta innebär inte att målet i sig är ont eller felaktigt. Men det måste på något sätt vara kopplat till sökandet efter ära, till din idealiserade självbild, oavsett hur subtilt eller diskret det kan blandas med sanna mål.

När falska mål och värden tillfredsställs kommer man ofrånkomligen att känna sig tom. Falska mål utgör illusioner och även om de ibland materialiseras, kommer de inte riktigt att tillfredsställa dig. Dessa mål och värden tillgrips som falska lösningar. När ett sådant mål faktiskt förverkligas, blir det uppenbart att lösningen var missvisande – och själen är ännu mer bedövd och förvirrad. Om du strävar efter ett mål i tron om att det kommer att lösa dina problem om det uppnås, känns det i en mening bättre att tro att målet i sig fortfarande är välgrundat, men av en eller annan anledning förhindrades du att uppnå det. Om du å andra sidan faktiskt lyckas och segern sedan bedrar dig genom sin uteblivna framgång med att lösa dina problem, genom att fortfarande lämna dig osäker, rädd och orolig, står du handfallen. Du känner dig värre, för nu vet du inte vad du ska göra, vart du ska vända dig.

Eftersom hela den här processen är diffus och helt omedveten, är du inte medveten om dess implikationer. Du är inte ens medveten om den starka besvikelsen i att nu ha uppnått ett delvist mål. Du känner dig fortfarande inte så annorlunda än tidigare när du trodde att uppnåendet av detta mål skulle göra all skillnad i världen.

Även små tillfredsställelser av detta slag – låt oss säga en framgång i det sociala livet – kommer att framkalla denna reaktion i ert omedvetna. Endast en ingående analys av händelsen och din reaktion på den, kommer att avslöja sanningen i frågan och visa sig vara av yttersta vikt för din fortsatta utveckling, eftersom den tydligt kommer att bringa fokus på det falska värdet och den falska lösningen och visa hur illusoriska båda är.

Depressionen träder in på grund av att den falska lösningen och det falska målet tycks vara svåra att uppnå. Du tror att du har ett mål, även om det kan vara felaktigt. Men när ditt mål visar sig vara felaktigt, oavsett om du medvetet inser det eller inte, blir du mer frustrerad och det uppstår en inre brådska och press. Det tycks vara mer angeläget än någonsin att hitta en lösning, men nu vet du inte var eller hur.

Låt oss anta att det falska målet för den falska lösningen som du försöker dig på, består i att vara godkänd, beundrad, avundad och känna dig mäktig. Det inträffar nu en händelse där du erhåller den tillfredsställelsen. Människor agerar enligt denna önskan som du har. Medvetet kan det kännas som att du hade en mycket angenäm stund. Men om du analyserar dina känslor, kommer du att upptäcka att det i själva verket var ditt idealiserade jags mål som delvis tillfredsställdes i den här ”angenäma situationen”. Detta kan mycket väl ske tillsammans med de verkliga värdena som uppnås och uppfylls. Men det räcker att ett falskt värde tillfredsställs för att göra dig orolig och disharmonisk. Nu känner psyket: ”Jag har tagit emot det som jag trodde att jag behövde och jag är fortfarande olycklig, ensam och osäker. Jag saknar fortfarande något, jag har fortfarande inte något tryggt att hålla fast vid. Vart måste jag gå nu för att mildra detta tillstånd? Vad ska jag göra nu?” Otryggheten och den inre brådskan ökar just för att det falska värdet och begäret har tillfredsställts. Utåt sett kan du vara helt tillfreds, men den inre rastlösheten utgör ett tecken på processen som jag just beskrev.

Dessa är subtila processer och när de förklaras i direkta ord verkar de överdrivna. Du behöver avtäcka, känna och uppleva sanningen i dessa ord. När du verkligen frågar dig själv ärligt, kommer du ofrånkomligen att finna svaret i form av en inre sanning.

FRÅGA: Är detta något liknande det som kallas ”Weltschmerz”? *

SVAR: Inte nödvändigtvis. I "Weltschmerz" dominerar vanligen självömkan, medan känslan som vi just behandlade är en glädje utan harmoni. Den gäller för lyckliga händelser, som inte orsakar sorg, utan snarare det motsatta, samtidigt som det fortfarande finns en rastlöshet och otålighet, en inre brådska och en slags nervositet.

FRÅGA: Jag skulle vilja ställa två metafysiska frågor. Förra gången i vår diskussion efter föredraget berördes ämnet reinkarnation igen. Reinkarnation som en hypotes ifrågasattes och avvisades av någon, och uttalandet gjordes att det även bekräftas av kommunikationer från andra sidan att reinkarnation endast sker i vissa fall. Jag vet att du redan har pratat om detta, men jag skulle vilja be om en bekräftelse.

SVAR: Detta behöver knappast bekräftas igen, jag har dock detta att tillägga: Inte alla andar känner till allting, särskilt om dessa individer bar på mycket starka övertygelser under sin livstid. Sådana starka övertygelser försvinner inte automatiskt. De kan dröja sig kvar i årtionden och till och med århundraden. När sådana individer sedan noterar att en reinkarnation äger rum, föredrar de att tro att det är ett undantag. I övrigt kan sådana andar vara mycket utvecklade, men de har blockeringar inom vissa områden.

I detta ämne, liksom i vilket annat ämne som helst, kan man alltid stöta på motsatta åsikter från olika grupper, människor eller andar. I sig är det inte ens viktigt vad du tror. Det viktiga förblir alltid den egna utvecklingen och att reda ut inre konflikter.

Om ni självständigt tänker igenom saker och funderar över det här ämnet, kommer ni att dra slutsatsen att detta att reinkarnera är logiskt och i överensstämmelse med kosmos universella lagar. Argumentet kan utvecklas till att andra planeter också ger möjligheter att växa och utvecklas. Detta är helt sant. Varje planet eller sfär representerar dock olika betingelser och olika lärdomar behöver på så sätt erhållas. Ingen lärdom kan fullgöras inom endast en livstid, vare sig på jorden eller de i andra sfärerna. Betingelserna på jorden som frambringas genom mänsklighetens allmänna utveckling är särskilt omöjliga att bli herre över under en livslängd. På samma sätt är det sant att upprepade återvändanden till andra planeter är lika nödvändiga. Tiden, om jag får använda denna felaktiga term i brist på bättre, är obegränsad i skapelsen och upprepade lärdomar är nödvändiga i varje steg i den övergripande utvecklingen, oavsett vilken sfär det kan vara.

FRÅGA: Den andra frågan gäller tidpunkten för när andens själskropp träder in i den fysiska kroppen. Vi har lärt oss att det sker vid födelseögonblicket, vilket också stämmer överens med astrologin. Samma person menade att själen träder in i den tolfte veckan av graviditeten och sedan i olika stadier.

SVAR: I detta fall kan jag säga att båda teorierna i viss mån är sanna. Det är sant att den andliga individens hela väsen, på ett väsentligt och avgörande sätt, träder in i kroppen vid den fysiska födelsen. Om detta avgörande inträde skulle ske tidigare, skulle det vara omöjligt för barnet att överleva utan syre. Men det finns ytterligare stadier för denna fullbordan före födseln, liksom efteråt. Men dessa stadier är mindre, eller mindre avgörande. Ni vet alla från den ockulta vetenskapen att det inte bara finns en subtil kropp, utan flera. Uppdelningen går i själva verket längre än vad mänskligheten känner till. Det finns olika lager. I psykologisk bemärkelse undersöks dessa lager i det arbete som ni nu gör på denna väg. Dessa psykologiska lager existerar som olika ämnen som består av strålände materia. Sådana stadier inträffar med vissa mellanrum före födseln, liksom efter, tills en mognad har uppnåtts. Men det viktigaste avgörande steget för att inkarnera i kroppen fullt ut, som gör det möjligt för individen att leva på jorden, sker vid tidpunkten för födelsen. Det är inte en tillfällighet att denna händelse är särskilt uppenbar och avgörande för såväl modern som för barnet. Den fysiska födelsens händelse motsvarar något lika avgörande andligt.

Inte ens detta avgörande ögonblick indikerar dock en fullständig integrering. Denna kan endast uppnås genom det egna inre arbetet. Varhelst olösta problem och konflikter existerar i själen, är en del av individen inte ett med resten. Varje upplösning och seger på vägen gör dig mindre alienerad från dig själv.

Vad innebär självalienation? Jag har använt detta uttryck rätt så ofta. Det används även i den traditionella mänskliga psykologin utan någon medvetenhet om dess andliga innebörd. Självalienation innebär i själva verket att någon del eller några delar av dig själv på något sätt inte befinner sig inom dig; de befinner sig utanför dig. Varje steg mot mognad förenar på så sätt fler delar inom dig – och den här processen liknar i princip materiekroppens förenande med den väsentliga delen av de subtila kropparna. Det är därför som du alltid känner dig återfödd när du växer ut ur illusioner som hade hållit dig alienerad från dig själv.

FRÅGA: Skulle du vilja upplysa oss om hur huvudbilden, den idealiserade självbilden och gudsbilden relaterar till varandra, särskilt när det gäller bönen? Hur stör detta konglomerat vår förmåga att be?

SVAR: Detta är en mycket bra fråga. Varje konflikt, förvrängning eller illusion stör de kreativa processerna, sökandet efter sanningen eller konstruktiva förehavanden, såsom bön. Oavsett hur mycket verklig talang, sund önskan eller allvarlig strävan du visar, påverkar allvarlighetsgraden i dina konflikter i motsvarande grad dina aktiviteter, tankar, känslor och motiv. Detta kan ske

genom att de subtilt färgas av ett självbedrägeri eller det kan vara grovt nog för att göra bön eller någon annan konstruktiv aktivitet omöjlig.

Gudsbilden** utgör inte ett faktiskt gudsbegrepp, gemensamt för alla människor. Gudsbilden kan utgöra livet, livets regler, eller den kan utgöra en auktoritet, i bemärkelsen av ett ”måste”.

Huvudproblemet i livet, som resulterar i huvudbilden, är alltid känslan av att vara hjälplös inför en svårighet som barnet finner det omöjligt att hantera om inte speciella försvar upprättas.

Gudsbilden spelar en viktig roll i upprättandet av dessa försvar, oavsett huruvida den utgör en diffus auktoritet eller en inbillad, sträng, straffande Gud. Denna mycket mäktiga auktoritets påbud omöjliggör trygghet och lycka, orsakar frustration och olycka. Här är du, det hjälplösa, oälskade barnet – huruvida du faktiskt var oälskad eller kände dig oälskad gör inte någon skillnad – i känslan av att vara ensam, missförstådd, inte accepterad för din egen skull, osäker, rädd. Endast genom att efterleva vissa regler har du en chans att känna dig trygg och erhålla ett minsta mått av njutning. Alternativt kan du tro, om detta är din huvudbild, att du bara kan finna den trygghet och njutning som du behöver för att överleva genom att bryta mot reglerna, utöva makt och bli diktatorn i din omgivning. I båda fallen utgör gudsbilden det första hindret och beroende på din karaktär, personlighet och omgivning, anpassar du dig till den eller så försöker du bli den. Inte något av alternativen fungerar. Endera av dessa inställningar till gudsbilden styr i stort sett vilken typ av idealiserad självbild du upprättar; den här inställningen representerar din falska lösning. Din falska lösning representerar i sin tur din idealiserade självbilds övervägande egenskap.

Upprättandet av den idealiserade självbilden har ytterligare ett syfte i samband med gudsbilden. Att efterleva de avskydda reglerna mot sin vilja skulle vara mycket förödmjukande. Psyket ger därför skenet av att acceptera dessa regler för fullkomlighetens skull i sig. Den idealiserade självbildens oböjliga normer och krav tjänar med andra ord inte bara syftet att hantera en fientlig, farlig värld, utan också att täcka över hjälplösheten i att behöva anamma regler som man i sitt inre gör uppror mot. Detta gäller även om den idealiserade självbilden är övervägande upprorisk och samhällsfientlig, eftersom den upproriska minoriteten också representerar regler, men av en annan ordning. Regeln kan då vara att man ska vara hänsynslös, ha herravälde över andra, vara självisk. Detta betraktas då som intelligent och de som inte följer dessa särskilda regler ses som dumma.

Gudsbilden kommer i ett sådant fall att smälta samman med den idealiserade självbilden. Man försöker identifiera sig med det som man är mest rädd för. Sådana känslomässiga reaktioner kan ständigt upptäckas i ert inre utforskande. De finns hos den övervägande maktdrivna personen, liksom hos den övervägande undergivna typen. Vardera gör det på sitt eget sätt.

Förutom separationen och ensamheten som denna förvrängning ger upphov till, finns det ytterligare oket att känna att du behöver lyda, oavsett om du vill det eller inte. Den idealiserade självbilden tjänar det ytterligare syftet att lätta bördan av detta ok.

Ni ser alltså hur den grundläggande hjälplösheten hänger samman med gudsbilden och den idealiserade självbilden, vilket skapar det grundläggande problemet med dess falska lösningar. De falska lösningarna anammas för att hantera gudsbilden och detta i sin tur skapar den idealiserade självbilden.

FRÅGA: Hur ska jag betrakta mina skuld känslor för den glädje jag känner kring mordet på Trujillo, Dominikanska republikens diktator?

SVAR: Om du ställer en personlig fråga, kommer jag ge dig ett personligt svar. Skuld känslan kommer från din dolda önskan om att själv vara en Trujillo, att ha den sortens makt. Åh, du kanske redan har erkänt sådana känslor, i viss mån, men inte i deras fulla omfattning och du förstår ännu inte deras innebörd. Du har en önskan om att erhålla trygghet och njutning genom ett starkt maktbegär som samtidigt motverkas av en lika stark underkastande inställning. Detta är en aspekt. Skulden är reaktionen på att du underkastar dig ditt maktbegär.

En ytterligare aspekt utgör tendensen att underkasta sig just den person som du är mest rädd för. Den består med andra ord av inställningen som diskuterades i det föregående svaret. Det finns en tendens att vara krypande, blickande och underkastande inför den person som man är mest rädd för. Detta är ditt sätt att hantera fara, vilket är varför den starka underkastande inställningen ursprungligen valdes. Men eftersom maktbegäret också finns, reagerar det på en sådan självutplånande underkastelse med självförakt och skuld av en annan natur.

Å ena sidan har du denna önskan om att vara som en sådan person. Å andra sidan tenderar du att underkasta dig en sådan person. Och för det tredje finns denna önskan om att befria dig från oket av en sådan person – och detta sker genom fantasier om praktiken i din egen allsmäktighet. Allt detta skapar skuld, från vilken vinkel du än ser på det. Det skapar den falska skulden över att inte vara lika god och lydig som den underkastande inställningen kräver; den falska skulden över att våga göra uppror och att hata vadhelst som går emot bilden av lydnad och godhet. Det skapar också den falska skulden över att inte leva upp till dina praktfulla fantasier, att inte vara stark och mäktig, utan i själva verket krypande. Och det skapar den verkliga skulden över den inneboende självcentreringen, högmodet och förespeglandet som alla dessa inställningar representerar.

Om du fullt ut bekräftar, accepterar, förstår och följer upp dessa känslor, kommer du att växa ut ur dessa falska lösningar och därför befria dig från skulden, som endast utgör ett visst symptom.

FRÅGA: Jag skulle vilja ställa dig en ganska diffus fråga om sanning. Vad betyder frasen ”konstnärlig sanning” och hur relaterar den till objektiv sanning, subjektiv sanning och psykisk sanning?

SVAR: Det finns egentligen ingenting sådant som ”subjektiv sanning”. Jag vet att en sådan terminologi kan användas när man upptäcker förvrängningar eller felaktiga slutsatser. Det är sant att vissa missuppfattningar finns och behöver konfronteras. Det sägs då att man har stött på en subjektiv sanning, men denna benämning är i själva verket motsägelse. Sanningen är objektiv.

Konstnärlig sanning är resultatet av en persons sannfärdighet. Om man i grund och botten inte är sannfärdig mot sig själv och mot livet, kan man inte, trots kreativa talanger och förmågor, frambringa en konstnärlig sanning. Det finns ingen separation. Den överväldigande förekomsten av sannfärdighet kommer att frambringa ett överväldigande resultat av konstnärlig sannfärdighet.

FRÅGA: Vad är den bästa tekniken för att skilja mellan en sanning och en åsikt? Eller ett faktum och en åsikt?

SVAR: Det finns en väsentlig skillnad mellan ett faktum och en sanning. Ett faktum utgör ett utsnitt ur sanningen. Du kanske äger ett faktum, men du bortser från ytterligare faktorer. Du har därför inte en sann syn på en situation. Låt oss anta att du bevittnar en viss person som förolämpar en annan. Detta utgör ett faktum. Men att döma detta faktum ensamt kan vara vilseledande, eftersom du bortser från vad som ledde till den här förolämpningen. Endast kännedomen om alla relevanta faktorer kan visa situationens sanning. Att se sanningen är en mycket svår uppgift. Så länge du är medveten om denna svårighet, kommer du inte frestas att tro att du är i sanning när du endast äger fakta. Denna vetskap ökar din egen sannfärdighet, medan att tro att du är i sanning när du inte är det bara kan öka bristen på sannfärdighet.

Förmågan att förvärva en djupare, vidare och större perception av sanningen avgörs av din förmåga att möta dig själv sannfärdigt och uppriktigt, oavsett hur obehagligt detta kan vara. I den grad du lyckas att se och möta dig själv, växer din förmåga att uppfatta sanningen automatiskt. Den kan inte växa genom en direkt teknik eller process. Den är ett indirekt resultat av inre växande, ökad självmedvetenhet och att man ser och möter sig själv.

FRÅGA: Kan man dra någon slutsats om karaktären hos en person som älskar djur och natur och en person som inte bryr sig om något av det?

SVAR: Generaliseringar, mina vänner, är mycket farliga. Allting utgör ett symptom på något. Men akta er för färdiga uppfattningar och generaliseringar. Dessa är mycket vilseledande. Antagandet att den som älskar djur och natur är en bättre person än en som inte gör det, är mycket felaktigt. Det kan mycket väl vara så att i detta avseende är en person mer mottaglig för en viss manifestation av det gudomliga livet. Men samma person kan vara fullständigt stängd för en annan manifestation, medan den som inte älskar djur och natur i övrigt är mottaglig och öppen. Den senare kan till exempel vara mindre rädd för människor än den förra och älskar och förstår dem därför bättre. Men det är lika fel att döma att bara för att vissa människor inte älskar djur, älskar de automatiskt människor mer än dem som älskar djur. Det finns ingen regel och varje fall måste bedömas individuellt.

KOMMENTAR: Det är lustigt, för jag har en djup misstro för en person som inte bryr sig om djur och natur, så jag måste ha helt fel. Men jag känner att det måste vara något fel med en sådan person.

SVAR: Det stämmer att det är "något fel" med dem som inte älskar och förstår skapelsens manifestation. Men detta betyder inte att det är mer motiverat eller berättigat att misstänka en person med just denna begränsning än andra människor som har andra begränsningar som du inte ens uppfattar.

KOMMENTAR: Kanske för att de inte är så uppenbara.

SVAR: De kan vara uppenbara, men kanske inte för dig.

FRÅGA: Påverkas det omedvetna av att man är född utanför äktenskapet, även om vi kanske inte känner till födelsens omständigheter?

SVAR: Ditt omedvetna känner till allt om dina livsvillkor, men det betyder inte nödvändigtvis att det finns en negativ effekt på ditt liv. I fallet med oäkta födslar, väljs vissa själar med specifika problem. Detta öde gör det möjligt för individen att reda ut det särskilda problemet med de medföljande svårigheterna. Om det emellertid uppstår omständigheter som avlägsnar svårigheten, såsom en okunnighet om detta faktum, skapar livsvillkoren tillräckligt med material för att reda ut de befintliga problemen utan denna ytterligare belastning.

Må ni alla absorbera de starka strålarna av kärlek, sanning, styrka och renhet som ges till var och en av er och era nära och kära. Tänk inte ett för ögonblick under den kommande tiden när vi har ett uppehåll, att ni är avskurna från oss. Det kommer att vara mycket avhängigt era ansträngningar och er utblick huruvida det kommer att finnas en fortsatt kontakt med vår värld eller inte. Om ni

fortsätter att uppriktigt se och möta er själva, kommer ni att lära er och ni kommer att vägledas av oss. Särskilda välsignelser ges till er. Jag tror att de flesta av er kan förnimma och känna deras verklighet. Må de ha en varaktig effekt. Må ni fortsätta att växa, så som ni har vuxit, under de närmaste månaderna framför oss, liksom i den kommande säsongen, när vi går in i en viktig ny arbetsfas.

Var välsignade, mina käraste vänner, vår kärlek omsluter och genomtränger er. Var i frid. Var i Gud!

* världssmärta

** Se föredrag nr 52: Guds bilden

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19